

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 24 kwietnia 2020 r.

Poz. 3597

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.250.2020.16

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 24 kwietnia 2020 roku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

orzekam:

nieważność uchwały nr XVII/149/2020 Rady Miejskiej w Ostrorogu z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy OSTRORÓG” - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 marca 2020 r. Rada Miejska w Ostrorogu podjęła uchwałę nr XVII/149/2020 w sprawie przyjęcia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy OSTRORÓG”.

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2019.2010) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 26 marca 2020 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawę prawną podjęcia badanej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu: „Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (...); regulamin jest aktem prawa miejscowego”.

Przedmiotowy zakres regulaminu określa art. 4 ust. 2 ustawy: „Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,
- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów

medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania”.

Ponadto, stosownie do zapisów art. 4 ust. 2a ustawy: „Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny”.

Brzmienie powyższych przepisów jednoznacznie wskazuje, że katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku, jest zamknięty. Ustawodawca wyliczając komponenty uchwały ustanowił, że wyliczenie zamieszczone w art. 4 ust. 2 ustawy ma charakter wyczerpujący. Oznacza to, że nie można zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść tego przepisu, oraz że w uchwale tej muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się

do wszystkich punktów art. 4 ust. 2 ustawy. Brak w regulaminie któregoś z wyszczególnionych ustawowo obowiązkowych elementów, podobnie jak zamieszczenie postanowień wykraczających poza treść przepisu upoważniającego, stanowi istotne naruszenie prawa, przy czym niewyczerpanie zakresu przedmiotowego, określonego w art. 4 ust. 2 ustawy, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Odnosząc powyższe do postanowień Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Ostroróg, zwanego dalej „Regulaminem”, stanowiącego załącznik do uchwały nr XVII/149/2020 Rady Miejskiej w Ostrorogu z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy OSTRORÓG”, stwierdzić należy, że nie normuje on wszystkich enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy zagadnień.

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy, Regulamin powinien określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego.

W ocenie organu nadzoru omawiane zasady dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych winny odnosić się do wszystkich rodzajów odpadów komunalnych, zarówno tych powstałych na terenie nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, jak i tych, na których mieszkańcy nie zamieszkują, a także powstałych na terenach przeznaczonych do użytku publicznego.

Tymczasem analiza postanowień ocenianego Regulaminu wskazuje, że Rada Miejska w Ostrorogu nie określiła szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, ograniczając się jedynie do wskazania, że: „Z nieruchomości niezamieszkałych na których powstają odpady komunalne, na terenie miasta i gminy Ostroróg, właściciele nieruchomości są zobowiązani do pozbywania się tych odpadów we własnym zakresie i na własny koszt przekazania ich uprawnionym podmiotom” (§ 15 ust. 1 Regulaminu).

Ponadto w Regulaminie, a konkretnie w § 14 ust. 1 i § 17 Regulaminu nie określono częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych w odniesieniu do nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy.

W ocenie organu nadzoru nie można uznać za prawidłowe wypełnienie delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy uchwalenia w § 14 ust. 1 Regulaminu, że: „Właściciele nieruchomości obowiązani są do pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości w sposób systematyczny, gwarantujący zachowanie czystości i porządku na nieruchomości”.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że charakter opisowy może mieć jedynie określenie częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych. NSA w wyroku z dnia 15 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 3039/15 orzekł, że: „W przekonaniu Sądu II instancji jest dopuszczalne, jako nie posiadające znamion rażącego naruszenia prawa, »opisowe«, »efektywnościowe« określenie tej częstotliwości w ramach omawianego Regulaminu, przez wskazanie systematyczności w tej częstotliwości usuwania nieczystości ciekłych prowadzącej do niedopuszczania do przepełnienia się urządzeń do gromadzenia nieczystości ciekłych”.

W § 17 Regulaminu zamiast częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, uregulowano częstotliwość odbierania odpadów komunalnych z tych nieruchomości.

Tymczasem należy zwrócić uwagę, że zadaniem legislacji gminnej wymaganej przez art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy jest określenie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych z terenów nieruchomości, a zatem m.in. wskazanie jak często właściciele nieruchomości mają się pozbywać odpadów komunalnych.

Z kolei częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości powinna być uregulowana w uchwale podjętej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. W tym miejscu organ nadzoru chciałby podkreślić, że przedmiotem regulacji obu uchwał są dwie zupełnie odrębne kwestie: jedna z nich będzie normowana z punktu widzenia obowiązków ciążących na właścicielu nieruchomości, druga z kolei, z punktu widzenia obowiązków gminy. Założywszy racjonalność ustawodawcy, który nie może upoważniać dwukrotnie do regulowania tej samej materii, stwierdzić należy, że zakresy obu upoważnień są rozłączne, tj. nie mogą się pokrywać. Uznanie, że obie delegacje mają element wspólny podważałoby sens tychże regulacji i obalało leżący u podstaw reguł wykładni racjonalizm ustawodawcy.

Tożsame uwagi należy odnieść do § 18 ust. 1 Regulaminu, który stanowi o odbieraniu odpadów powstających na nieruchomościach, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomościach wykorzystywanych na cele rekreacyjno - wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku.

Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. „Z treści przepisu wynika zatem, że zakaz utrzymania [powinno być: „utrzymywania”] zwierząt gospodarskich nie może dotyczyć całego terenu wyłączonego z produkcji rolniczej, a jedynie określonego obszaru lub poszczególnych nieruchomości, a ponadto, nie obejmuje on wskazywania przypadków, w których chów zwierząt gospodarskich będzie dopuszczony (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 marca [powinno być: „października”] 2017 r., sygn. akt VIII SA/Wa 180/17, dostępne na www.nsa.gov.pl)” - wyrok WSA w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 386/19.

Rada Miejska w Ostrorogu, wbrew delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, nie wskazała w Regulaminie konkretnych obszarów lub poszczególnych nieruchomości na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, na których ma obowiązywać zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich. Oznacza to, iż w Rozdziale 7 Regulaminu brak jest wymaganej przepisami prawa kompleksowości i pełnej realizacji delegacji ustawowej.

Jak już wcześniej podkreślono, brak uregulowania przez radę którejkolwiek kwestii wskazanej w art. 4 ust. 2 ustawy jest istotnym naruszeniem prawa, skutkującym koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

Niezależnie od tego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowy Regulamin zawiera przepisy wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy, jak również w sposób niedopuszczalny wkraczające w materię uregulowaną ustawowo.

W § 12 ust. 1 Regulaminu, postanowiono, że: „Na terenie nieruchomości pojemniki lub worki do zbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i odpadów selektywnie zebranych należy ustawić w miejscu wyodrębnionym, dostępnym dla osób korzystających z pojemnika lub worka oraz podmiotu odbierającego odpady, bez konieczności wejścia na teren nieruchomości, do którego możliwy jest dojazd pojazdem do transportu odpadów, z zastrzeżeniem ust. 2”.

Powyższy przepis Regulaminu nakładający na właścicieli nieruchomości obowiązki dotyczące warunków umiejscowienia pojemników lub worków do zbierania odpadów komunalnych nie ma umocowania w ustawie, a ponadto wkracza w prawo własności. WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt IV SA/Po 1046/19 orzekł, że: „to od właściciela zasadniczo zależy, w którym miejscu nieruchomości będzie przechowywał pojemniki. Jednocześnie, należy podkreślić, że warunki dotyczące miejsc gromadzenia odpadów stałych regulują przepisy Rozdziału 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r.

w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2019, poz. 1065). Nie może więc tej kwestii regulować również Regulamin”.

W § 15 ust. 2 Regulaminu zobowiązano właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, do „okazywania upoważnionym przez Burmistrza Miasta i Gminy Ostroróg osobom, umów zawartych z uprawnionym podmiotem odbierającym od nich odpady oraz dowodów uiszczania opłaty”.

Tymczasem materia dotycząca udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy, tj. „pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi”, została uregulowana przez ustawodawcę w art. 6 ustawy. Zasadą wynikającą wprost z ustawy jest zasada udokumentowania „w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez: 1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub 2) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2 - przez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi” (art. 6 ust. 1 ustawy). W świetle art. 6 ust. 1a ustawy: „Rada gminy może określić, w drodze uchwały, w zależności od lokalnych warunków, inne sposoby udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b”. Stosownie do zapisów art. 6 ust. 5a ustawy: „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta kontroluje posiadanie umów, o których mowa w ust. 1, i dowodów uiszczania opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, lub inny sposób udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b”.

Uznać zatem należy, że postanowienia § 15 ust. 2 Regulaminu nie stanowią materii regulaminowej, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, a jednocześnie wkraczają w sposób niedopuszczalny w materię unormowaną w art. 6 ustawy.

W § 19 ust. 1 zdanie pierwsze Regulaminu wprowadzono obowiązek niezwłocznego usuwania odpadów komunalnych po zakończeniu imprezy masowej. Z kolei mocą § 19 ust. 1 zdanie drugie Regulaminu, postanowiono, że: „Za usunięcie odpadów odpowiedzialny jest organizator imprezy”.

Tymczasem „organizator imprez masowych na ogół nie jest właścicielem nieruchomości, na której ma miejsce impreza (a jeśli jest takim właścicielem, to dotyczą go obowiązki nałożone na właścicieli nieruchomości), nie jest wymieniony w art. 5 u.c.p.g. jako podmiot, na który można nakładać obowiązki na podstawie tej ustawy, a w art. 4 u.c.p.g. nie ma delegacji do nałożenia na niego jakichkolwiek obowiązków wynikających z tej ustawy. Obowiązki organizatorów imprez zostały bowiem określone w ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 2139; por. m.in. wyrok WSA w Kielcach z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. II SA/Ke 719/19)” – wyrok WSA w Kielcach z dnia 13 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Ke 1062/19. W tożsamy sposób wypowiedział się NSA w wyroku z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2873/15. O sposobie pozbywania się odpadów powstałych w czasie imprez okolicznościowych decydują organizator imprezy i właściciel nieruchomości. Rada nie jest uprawniona do ingerowania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 12 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Ol 156/11). Powyższe oznacza, że przepisy § 19 ust. 1 zdanie drugie Regulaminu zostały podjęte z przekroczeniem upoważnienia przyznanego radzie mocą art. 4 ust. 2 ustawy.

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy, rada uprawniona jest do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

W § 24 ust. 1 pkt 2 Regulaminu zobowiązano osoby utrzymujące zwierzęta domowe do zapewnienia ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością tych zwierząt dla innych ludzi poprzez „niedopuszczanie do zakłócania ciszy i spokoju przez zwierzęta”.

W ocenie organu nadzoru obowiązek ten jest niedookreślony, niejasny i nadmierny. Regulamin nie precyzuje, w jakich okolicznościach osoby utrzymujące zwierzęta domowe zobowiązane są przeciwdziałać zakłócaniu ciszy i spokoju przez te zwierzęta. Jak orzekł WSA w Krakowie w wyroku z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Kr 1297/19: „Tak szeroko sformułowany nakaz mógłby być interpretowany zarówno jako obowiązek »uciszania« i »uspokajania« zwierząt w bliżej nieokreślonych okolicznościach, jak i podejmowania działań zmierzających na stałe do uniknięcia sytuacji zakłócania ciszy i spokoju przez zwierzęta spowodowane ich zachowaniem, w szczególności wydawaniem dźwięków, np. poprzez niewychodzenie ze zwierzętami domowymi na tereny przeznaczone do użytku wspólnego, czy też działania zmierzające do pozbawienia fizycznej możliwości zakłócania hałasu [powinno być: „ciszy i spokoju”] za pomocą głosu. Tak sformułowany obowiązek stoi w rażącej sprzeczności z zasadą humanitarnego traktowania zwierząt i zasadą proporcjonalności. Należy ponadto zaznaczyć, że regulacja ta wkracza również w materię uregulowaną w art. 144 Kodeksu cywilnego, odnoszącym się do immisji, jak też w art. 51 oraz 77 Kodeksu wykroczeń, odnoszących się do zakłócania spokoju i spoczynku nocnego oraz do odpowiedzialności osób utrzymujących zwierzęta”.

W świetle powyższego, przepis § 24 ust. 1 pkt 2 Regulaminu narusza granice upoważnienia ustawowego określone w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy.

W § 24 ust. 2 pkt 3 Regulaminu, zabroniono pozostawiania „bez codziennego dozoru zwierząt domowych w obrębie nieruchomości niezamieszkałych”.

Kwestionowany przepis został podjęty bez podstawy prawnej, albowiem - co już wcześniej zostało podkreślone - art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy przyznaje radzie uprawnienie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych jedynie do wspólnego użytku. Tymczasem za teren przeznaczony do „wspólnego użytku” nie sposób uznać terenu „nieruchomości niezamieszkałych”.

W § 27 Regulaminu postanowiono, że: „W sprawach nieuregulowanych w niniejszym Regulaminie mają zastosowanie odrębne przepisy”.

Regulamin zawiera zatem odesłanie do bliżej nieokreślonych „odrębnych przepisów”.

W ocenie organu nadzoru powyższy przepis został zredagowany z naruszeniem zasad prawidłowej legislacji. Przepis ten, będący tzw. przepisem odsyłającym powinien spełniać wymogi redakcyjne dedykowane tym właśnie przepisom, określone w § 156 i nast. załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). W szczególności należy zwrócić uwagę na zasady zawarte w § 156 i 158 ww. załącznika, z których wynika m.in. obowiązek jednoznacznego wskazywania w przepisie odsyłającym przepisu lub przepisów prawnych, do których się odsyła, a także obowiązek przytaczania w całości aktualnego tytułu aktu normatywnego, do którego się odsyła oraz właściwego oznaczenia adresu publikacyjnego.

Końcowo organ nadzoru zwraca uwagę na nieprecyzyjność § 5 ust. 1 pkt 1 Regulaminu, w którym wskazano, że dla niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych należy stosować

pojemniki lub kontenery o pojemnościach m.in. „60l”, „110l”, gdy tymczasem w § 6 pkt 1 Regulaminu określono dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy w budynkach jednorodzinnych, minimalną pojemność pojemnika przeznaczonego do zbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych: „120l”, jeżeli z takiego pojemnika korzysta „1-2 osoby”.

Ponadto mając na uwadze brzmienie § 6 pkt 1 Regulaminu, z którego wynika, że minimalną pojemnością pojemnika przeznaczonego do zbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych dla 2 osób jest pojemność „120l”, budzi wątpliwości organu nadzoru poprawność § 6 pkt 2 Regulaminu, w zakresie, w jakim również dla 2 osób, minimalną pojemnością przedmiotowego pojemnika jest „240l”.

Jednocześnie organ nadzoru wskazuje na występujące w Regulaminie wadliwe zwroty: „nieruchomości niezamieszkałe” (np. § 15 ust. 1), „nieruchomości zamieszkałe” (np. § 19 ust. 2). Tymczasem ustawodawca posługuje się pojęciami odpowiednio: „nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy”, „nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy”.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Z up. Wojewody Wielkopolskiego

I Wicewojewoda Wielkopolski

(-) Aneta Niestrawska

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

Rada Miejska w Ostrorogu

Burmistrz Miasta i Gminy Ostroróg